

רע"פ 7081/22 - איתן לומברד נגד מדינת ישראל- אגף המכס ומע"מ רמלה

בית המשפט העליון

רע"פ 7081/22

לפני: כבוד השופט ח' כבוב

המבקש: איתן לומברד

נגד

המשיבה: מדינת ישראל- אגף המכס ומע"מ רמלה

בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד מיום 11.09.2022 בעפ"ג 20395-12-21 שניתן על ידי כבוד השופטים: ש' בורנשטין, ע' מיכלס וי' טויסטר ישראלי

בשם המבקש: עו"ד עופר רחמני

החלטה

1. בקשה לרשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כבוד השופטים ש' בורנשטין, ע' מיכלסוי' טויסטר ישראלי) בעפ"ג 20395-12-21 מיום 11.09.2022, בגדרו התקבל ערעור המשיבה בקשר עם גזר דינו של בית משפט השלום ברמלה (סגן הנשיאה, כב' השופט מ' מזרחי) בת"פ 38010-12-16 מיום 28.10.2021.

2. המבקש הורשע על-פי הודאתו בביצוע עבירות בניגוד לסעיף 117(א)6; 118; ו-88(א) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975, ולפי סעיף 23(ב)(1) לתקנות מס ערך מוסף, התשל"ו-1976. על-פי עובדות כתב האישום, המבקש ונאשמת 2 - חברה פרטית שהייתה בניהולה הפעיל של המבקש בתקופה הרלבנטית לכתב האישום (להלן: החברה) -

עמוד 1

לא הגישו במועד הנדרש דוחות תקופתיים ל-6 חודשים; וכן הגישו דוחות תקופתיים ל-6 חודשים נוספים ללא צירוף תשלום המס כנדרש.

3. ביום 28.10.2021 נגזרו על המבקש מאסר על תנאי; תשלום קנס על סך של 20,000 ש"ח; והתחייבות כספית על סך של 50,000 ש"ח.

4. המשיבה ערערה על גזר הדין בבית המשפט המחוזי - וערעורה התקבל. בית משפט קמא עמד על חומרת העבירות, היקפן הכספי המשמעותי, ועל התנהלות המבקש בעבר - אשר חזר והפר חובתו להגיש דוחות במועד והוטלו עליו קנסות מנהליים זה מכבר. בית משפט קמא סבר כי נפלה טעות בקביעת בית משפט השלום את עונשו של המבקש כעונש צופה פני עתיד, בין היתר מכיוון שהוכח כי המבקש אינו נרתע מענישה צופה פני עתיד, אך יחד עם זאת עמד בית משפט קמא על כך כי לא מדרכה של ערכאת ערעור למצות את הדין עם נאשם. בהתאם, הטיל בית משפט קמא על המבקש שלושה חודשי מאסר בפועל אשר ירצו בדרך של עבודות שירות, תוך הותרת יתר רכיבי הענישה על כנם.

5. המבקש, בבקשה ארוכה ומפורטת, שב על טיעוני ההגנה העיקריים מן הדיון בבית משפט קמא - וטוען לביטול תוספת הענישה שהושתה על המבקש בבית משפט קמא, תוך הותרת הענישה צופה פני העתיד בלבד. לשיטת המבקש "יש במיצוי הדין עם מר לומברד [המבקש - ח.כ] והחברה משום חוסר צדק וחוסר הגינות", וזאת נוכח השתלשלות המשבר התזרימי שנוצר בחברה, במסגרתו בוצעו העבירות, כאשר המבקש ביצע פעולות רבות על-מנת למנוע את העבירות, להסיר את המחדלים ולהגיע להסדרים מול המשיבה.

דיון והכרעה

6. לאחר עיון מצאתי כי דין הבקשה להידחות.

7. הלכה היא כי בקשה לרשות ערעור ב"גלגול שלישי" שמורה למקרים בהם מתעוררת שאלה משפטית עקרונית החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים או בנסיבות המקימות חשש לעיוות דין, או אי-צדק חמור שנגרם למבקש (רע"פ 7004/22 סלומון נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (26.10.2022)). זאת ועוד, במקרים בהם הבקשה נסובה על חומרת העונש כשלעצמה, לא תינתן רשות ערעור אלא כאשר העונש שנגזר על המבקש סוטה באופן קיצוני ממדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים (ע"פ 5757/22 כמיסה נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (01.09.2022)). הבקשה שלפניי אינה עומדת באמות מידה אלה, ודי בכך כדי לדחות אותה.

8. המבקש אינו מעלה כל שאלה עקרונית החורגת מגדרי עניינו הפרטי, ואין בפיו כל טענה לעיוות דין. עיקר טענתו של המבקש נוגע לאי-צדק בהחלטת בית משפט קמא לקבל את ערעור המשיבה ולהחמיר את עונשו. כאמור, אמת המידה המחייבת בבחינת מתן רשות ערעור על חומרת עונש בלבד היא סטייה באופן קיצוני ממדיניות הענישה הנוהגת - מה שלא הוכח במסגרת הבקשה לפניי. אף אם אתייחס לטענת המבקש כי נגרם לו אי-צדק, טעות נפלה בידו בקביעתו כי בית משפט קמא מיצה עמו את הדין. אכן, לא מדרכה של ערכאת ערעור למצות עם נאשם את הדין, אך בית משפט קמא ציין זאת בעצמו, במפורש, במסגרת פסק הדין - והעונש שהושת על המבקש, שלושה חודשים של עונש מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות אינו עולה כדי מיצוי הדין, ואף רחוק מכך. לפיכך, לא מצאתי כל טעם מבורר

להתערב בפסק הדין מושא הבקשה.

9. סוף דבר: הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"ב בחשון התשפ"ג (6.11.2022).

ש ו פ ט
